

Sygn. akt I CSK 3523/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa D. J. i M. J.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 grudnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie
z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt VI Ca 153/21,

odrzuca skargę kasacyjną pozwanego.

UZASADNIENIE

Po rozpoznaniu apelacji powodów, Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z 22 grudnia 2021 r. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z 8 grudnia 2020 r. w sposób wskazany w punkcie I ppkt 1,2 i 3, oddalił apelację powodów w pozostałym zakresie (pkt II) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt III). W skardze kasacyjnej pozwany Bank wskazał, że zaskarża powyższy wyrok Sądu drugiej instancji w części, to jest w punkcie I ppkt 1 i 3 oraz w punkcie III oraz wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie przez Sąd Najwyższy co do istoty sprawy przez zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie i oddalenie apelacji powodów w całości.

Pismem z 30 września 2022 r., wniesionym po upływie terminu na złożenie skargi kasacyjnej (minął 22 marca 2022 r.), pozwany Bank oświadczył, że cofa skargę kasacyjną w zakresie wniosku kasacyjnego w części, w jakiej ten wniosek

odnosi się do uchylenia zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w punkcie I ppkt 1 co do uwzględnienia przez Sąd zarzutu zatrzymania, a także co do pkt 1 ppkt 2 i pkt II.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. określenie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia muszą być ze sobą ściśle skorelowane; skutkiem niezachowania tego wymagania jest odrzucenie skargi ze względu na nieusuwalne braki elementów konstrukcyjnych skargi. W razie zaskarżenia jedynie części wyroku sądu drugiej instancji, wymagania przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. są spełnione tylko wówczas, gdy określono precyzyjnie zakres zaskarżenia i zgodny z nim zakres żądania uchylenia lub uchylenia i zmiany zaskarżonego wyroku (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10 oraz z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13). Uzupełnienie wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnych jest dopuszczalne jedynie w wypadku zachowania terminu do złożenia skargi kasacyjnej i przed wydaniem postanowienia o jej odrzuceniu. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2006 r., III CZ 104/05; z 5 stycznia 2006 r., I PZ 25/05, OSNP 2007, nr 1-2, poz. 14 oraz wyrok Sądu Najwyższego z 13 stycznia 1998 r., II CKN 517/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz. 127).

W skardze kasacyjnej, wniesionej w ostatnim dniu ustawowego terminu, pozwany Bank nie zachował wskazanych wyżej wymagań konstrukcyjnych, skoro zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie w części, a następnie wniósł o jego uchylenie w całości i zmianę wyroku przez oddalenie apelacji powodów w całości. Modyfikacja zakresu żadanego przez pozwanego uchylenia lub uchylenia i zmiany wyroku w celu jego dostosowania do zakresu zaskarżenia byłaby ewentualnie możliwa, jak to już wskazano, przed upływem (a zatem w toku) dwumiesięcznego terminu wyznaczonego przez ustawę na wniesienie skargi

kasacyjnej (art. 398⁵ § 1 k.p.c.) Wadliwości ujawnione w tym zakresie po jego upływie mają charakter nieusuwalny (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.), w związku z czym zmiana treści skargi kasacyjnej dotycząca jej wymogów konstrukcyjnych, dokonana przez skarżącego po upływie terminu na wniesienie skargi, określona jako „częściowe cofnięcie skargi” była bezskuteczna (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2006 r., III CZ 104/05; z 5 stycznia 2006 r., I PZ 25/05, OSNP 2007, nr 1-2, poz. 14 oraz z 13 kwietnia 2018 r., I CZ 35/18, a także wyrok Sądu Najwyższego z 13 stycznia 1998 r., II CKN 517/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz. 127).

Z przedstawionych przyczyn skarga kasacyjna pozwanego podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).